

ικήσα νά τό ἐπανορθώσω . . . ηλθον πνευστιῶν. Ὡρήσατε, ἀναχωρήσατε ταχέως!

Ίδου ἔχονται οἱ στρατῶται τοῦ τάγματος ἡγεμονῶν δῆμηροι εἰς τὸν Μανδαρίνου Χάραβο; εἶπεν εἰς τῶν ὑπηρετῶν.

Κλείσατε τὰς θύρας, Οὐδιάσμι!

Εἶναι λοιπὸν ἀληθές, ἐψύχρισεν δὲ Σίρ Στοδάρτ, τι ποιητέον!

Δέν υπάρχει πλοιόν τι μέλλον ὁ ἀναχωρήση;

Ναὶ κύριε, εἶπεν εἰς ὑπηρέτης. Οὐ Βυττερός; τὸ ἐπέρας ἔλαβε τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρησίας. Ἁδύνατο νὰ μᾶς στείλῃ πολεμικὴν λέμβον, δύο ὥρας ἡ κυριακή μας θέλει σωθῆ.

Πλλά πρέπει νὰ προειδοποιήσωμεν τὸν πλοῖον, οὐτεπά τῶν περιμείνωμεν δύο ὥρας; εἶπεν ἀπομένος δὲ Σίρ Στοδάρτ.

Χρονοθραν τότε κρούσματα εἰς τὴν θύραν, ἔλοιπον μὲν ὠχροὶ καὶ σιωπηλοί.

Συνθηκολόγει ἔκραξε εἰς τὸν θυρωρὸν, μὴ ἴνοι μὴ βταν σὲ διεταξώμενον. Σίρ Στοδάρτ, ἔτσι γενεθλοχαρίτησον τὴν συζυγὸν σου καὶ ἐμπιστεύεσθην εἰς ἐμέ. Ορείλω, θέλω νὰ τὴν σώσω, τὸν προχγγέλλει ἐπιτυχίαν, Υπόδειξον μοι ἐντινα μυστικήν· θέλω ἀπευθὺνει ἐπιστολὴν εἰς τὸν Βυττερφλό. Εἰς πυρθολισμὸν; ἐπει τοῦ πλοίου ἀναγγείλει τὴν ἐπιτυχίαν μας.

Ἐδύναμαι νὰ σᾶς ἀκολουθήσω, δρεῖλω νὰ τὸ γραφεῖον. Λαβε τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο . . .

Τοῦ θέματος ἀποκοπερατώσῃ τὴν φάσιν, Η θύρα τοῦ

προσκαταλείποντο οἱ θριαμβιστικοί, Ἀποπάτας τὴν Ἀνανα ἀπὸ τοὺς τελευταίους πατακοὺς τοῦ συζύγου της, καὶ ἐπιλαβόντενος τηρός της, ἡκολούθησα πιστόν τιγα ὑπηρέτην,

προπορεύμενος μὲ λαμπτά ἐκ ῥητίνης, μᾶς εἰς πάροδον σκοτεινή. Καὶ ταῦτα ἐν κατρῷ, τὸ στρατιῶται κατέκτων τὸ κατάστημα.

Τὸ πόργειον ἐν δῷ εδρισκόμεθα ἡσίγετο πρὸς τὸ

τῆς προκυμαῖς, ὅποι οἱ πιωχοὶ ζώτιν ἐντὸς σαμπαάτ, εἶδος πόλεως πλιούσης, ὡς οἱ μὲν

εἶναι ἀλθοφόροι, οἱ δὲ γυναικεῖς πορθμεῖς.

Δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν ἄσυλον, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες τὴν ὥραν ταύτην

προτίθεται εἰς τὰς λέμβους των; εἶπον πρὸς τὴν Στοδάρτ, ὅταν δὲ ὑπηρέτης μᾶς ἐπεχαρέτησε.

Οἱ αὐτόλιθοις τοῦ ἰπού τούτου ὀλίγον εἴναι, οἱ δὲ σκημάτωμενοι μολοντιστοῦ· Οὐ σύζυγός

τινοτε πρὸς αὐτοὺς ὑπῆρχεν ἐνεργητικός.

Τότε ἥγαθή ἐλπίς; ή εὐγνωμοσύνη θέλει τεῦ;

κήσει τοσι. Αἱ εἰσέλθωμεν.

Συχῶς ή οἰκογένεια εἰς ἥν ἀπευθύνθημεν ἥτοι τῶν τὰς δοπιάς δὲ Σίρ Στοδάρτ εἶχε τὰ μεγι

προτίθεσι. Η γυνὴ μᾶς ἔκρυψεν ὑπὸ τὴν σκη-

τοῦ φῆμος, διαβεβισθεῖσα περὶ τῆς καλοκαγαθίας τοῦ συ-

τοῦ φῆμος, διατίς ἥτο ἀπών. Διελογιζόμην νὰ πέμψω

τοῦ φῆμος εἰς τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον τὴν ἐπιστολὴν,

τοῦ φῆμος διατίς ἥτο ἀπών. Διελογιζόμην νὰ πέμψω

τοῦ φῆμος εἰς τοῦ πορθμοῦ. Οὐ Βυττερφλὺ ἡδύνατο ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν νὰ ἀνασύρῃ τὴν ἀγκυραν.

Ἡ δυστυχῆς γυνὴ ἔκάθησε εἰς μίαν γωνίαν παρακαλοῦσα τὸν θεόν μὲ κιφλήν προσκλινῆ, μὲ δρυθαλμούς ἀμαυρούς καὶ τεθλιψμένους. — Υποτάσσομαι εἰς τὸ πεπρωμένον, Ιώνη μου, μοὶ ἐλεγε, διτε ἀνυπονῶ ἐμεμφυμοίσουν.

— Αλλ' ὅχι, θέλει ἐλθεῖ μή μοι λαλῆσαι οὕτως; ή ίδεα διτε εἶμαι αἰτίος τῆς ἀπωλείας σου μὲ φονεύει! Γότε μοὶ ἔτεινε τὴν χειρά της, η κατέβρεχον διτε τῶν δαχρύων μου.

Τέλος, ίδου αὐτὸς ἀνέκραξεν, ἡ γυνὴ τοῦ πορθμέως, διτιώσα τὸν σύζυγόν της εἰς τὸ μικρόν μας καταρύγιον.

— Πρέπει νὰ φέρῃς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὸν πλοιαρχὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ βρίκιου, ὅπερ ἤδη ἀναχωρεῖ.

Πλὴν πῶς νὰ προσπεράσω τὸν Βυττερφλύ. Πῶς νὰ διαρρύω τὴν ἐπαγγύηνησιν τῶν Χουποΐ; Αἱ λέμβοι των δέν ἐγκαταλείπονται τὸ πλοῖον, εἰσὶ ἀφοῦ ἐντελῶς ἀναπτύξῃ τὰ ιστία του πρὸς ἀναχωρησίαν, Μὲ τὴν ἐπιστολὴν θέλεις περιβάλει λίθον τινα, καὶ καὶ ἀξοῦ μακρόθεν τὴν φίψης ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, περιμεινον τὴν ἀπόχρισιν. Κινδυνεύεις η ζωὴ τῆς γυναικὸς ταύτης, τῆς Κυρίας Στοδάρτ.

— Τῆς κυρίας Στοδάρτ! ή δός μοι τὴν ἐπιστολὴν, θέλω περιφρονήσει πᾶν ἐμπόδιον. Ο Σίρ Στοδάρτ μὲ ἐτωσεν ἀπὸ τὰ βασανιστήρια, δός μοι την, η θεά τῆς Συγχωρήσεως θέλει μᾶς προστατεύεσται.

Ανεγκάρησε, καὶ ἡμεῖς ἴμενάμεν δύο δλοκλήρους ὥρας ἐν σιωπῇ μὴ τολμῶντες νὰ διακοινώσωμεν τοὺς φοβουσί μας. Ο ήλιος εἰχεν ἤδη ὑψωθῆ εἰς τὸν δρίζοντα, καὶ ἡρούσει μέγιστος θόρυβος ἐν τῇ πόλει. Μᾶς, εἰχτούσοντος δέ θόρυβος τῶν καιπῶν παρὰ τῇ Σάμησαὶ μᾶς ἀνήγγειλε τὴν ἀριξιν τοῦ πορθμέως. Δέν ἐτόλμων νὰ ἐπιταχύνω τὴν πληροφορίαν περὶ τῆς τύχης μου σπεύδων πρὸς αὐτὸν, Τί θελομεν μᾶθει!

Ἐξεπλήρωσα τὰς διατάγας σας. Υπάγετε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δρμοῦ Τ', μείνατε ἐκεῖ ἀσφαλῶς κεχρυμένοι ἐντὸς τῶν βράχων. Αἱ χουποΐ, οὔτινες φυλάκτουσι τὴν θάλασσαν, ἀγνοοῦσι τὰ συμβαίνοντα ἐν Καντών. Ο πόλιαρχος Βυττερφλὺ θέλει ἐξαποστείλει λέμβον μὲ ἔξι εὑρώστους ναύτας; ὑπὸ τὴν πρόφατην νὰ λαβῶντις δύωρ, οὔτοι θέλουσι φέρει εἰς πέρας τὴν ἐλευθέρωσιν σας. Η διαβεβαίωσις αὐτῆς ἔνεψυχωσε τὴν κυρίαν Στοδάρτ· ἡγέρθη διατεθείμενη νὰ εἰέληη, διτε συνέλαβον τὴν ίδεαν νὰ κατασκοπεύσω ἀπὸ τὰς δύπας τῆς καλύβης. Πλὴθος ἀπειρον καὶ ζωηρώς τειαραγμένον συνωθεῖτο ἐπὶ τῆς προκυμαίας.

— Η κυρία Στοδάρτ δέν δύναται νὰ διασχίσῃ τοιούτον πλήθος χωρίς νὰ γνωρισθῇ. « Γενναῖος ἀνθρώπως, τοῖς εἶπον, συμπληρώσατε τὸ ἀγαθὸν δύων ἔργον, δώσατε τὰ ἐνδύματά σας εἰς τὴν κυρίαν. Ο Σίρ Στοδάρτ θέλει ἀναγνωρίσει τὴν εὐεργεσίαν σας, καὶ ἐντὸς δλίγου τοσι. Θέλετε μᾶθει διτε οᾶς ἐνέμετε ένιοτε εἰς αὐτοκράτωρ.

Παραχρῆμα ή γυνὴ ἔβοήθησε τὴν νέαν Ἀγγλικά διατοῦσα διατίς οῖστος φύλλου τοῦ σημειωματάριον μας. νὰ ἐνδυθῇ τὴν αἰαξιδίαν καὶ τὸν ἐπενδύτην, ἀμφότερος χρώματος κυανοῦ, προτιμωμένου ὑπὸ τῆς τά-